

[Glistrup]

hr. John Iversens synspunkter har kunnet komme til udtryk, med, at når sagen kommer i gang for EF-Domstolen, vil Kommissionen give Holland normale frister til at afgive svarskrift og andre ting, og man vil altså ikke kræve hasteprocedurer. Og så siger man: Det er jo nok, fordi EF-Kommissionen er enig med Holland.

Og derudover siger man, at man nok vil komme på et eller andet tidspunkt – om det er fra Socialistisk Folkepartis side eller der er bredere grundlag – og foreslå det, som Ministerrådet vedtog i november 1988. Det vil Socialistisk Folkeparti, der jo allerede i november 1988 og hele vejen tidligere var imod det, som er den fremherskende opfattelse og nu vedtaget i EF, gerne have ført tilbage til, at man i stedet går over til det, som Miljøstyrelsen hele tiden har ønsket på dette felt.

Med den uklarhed, der herefter foreligger på området, og som altså er opstået her inden for de sidste dage, må jeg bede om, at denne sag kommer tilbage til udvalget, således at vi ved et samråd – om det skal være med skatteministeren eller med skatteministeren og miljøministeren – kan få afklaret, hvorledes det ligger med, hvad der er EF-medholdeligt, og hvad der ikke er EF-medholdeligt.

Vi har jo fra gammel tid en regel her i Folketinget om, at formanden har en vis kompetence til at udtale sig, når et lovforslag anses for at være i strid med landets grundlov. Men der er jo præcis den samme grund til, at vi i hvert fald fra det kompetente udvalgs side forsøger ikke at komme til at indstille noget, som er i strid med landets internationale forpligtelser inden for EF. Og derfor ønsker Fremskridtspartiet, at sagen bliver nybehandlet i udvalget med henblik på, om det efter de nye oplysninger fra Kommissionens side må antages, at Folketinget ved at vedtage L 135 skulle komme til at gøre noget, som kan medføre, at vi kan blive dømt ved EF-Domstolen i Luxembourg.

Knud Lind (FP):

Jeg må give den foregående taler fuldkommen ret, og jeg er meget forundret over, at dette spørgsmål ikke er afklaret endnu.

Jeg stillede under debatten vedrørende beslutningsforslag nr. B 28 om miljøvenlige biler flere gange spørgsmålet, om disse regler strider mod EF-reglerne ligesom de hollandske, om der reelt er tale om ulovligt statstilskud. Jeg fik

ikke svar fra nogen af ministrene. Jeg synes, ministrene skulle komme ud af busken, og jeg forstår godt, at den foregående taler ønsker at få genoptaget udvalgsarbejdet vedrørende det her spørgsmål. Det er jo et livsvigtigt spørgsmål, vi skal have afgjort, inden denne lov vedtages.

Et af mine spørgsmål var, om ministeren har forelagt det i EF – det tror jeg ikke ministeren har endnu – men hvis ministeren har, kan han måske give et fuldstændig skudsikkert svar på, om disse regler, som vi har lavet her, strider mod EF's intentioner og regler, eller om der er tale om ulovligt statstilskud set fra EF-Kommissionens side.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Til de spørgsmål, som hr. Glistrup og hr. Knud Lind har stillet, vil jeg gerne understrege, at regeringen forud for fremsættelsen af dette lovforslag meget nøje har vurderet denne afgifts-nedsættelses forhold til EF-retten. På den baggrund er det regeringens opfattelse, at L 135 hverken er i strid med EF-traktatens regler om tekniske handelshindringer eller om statsstøtte.

Jeg vil gerne understrege yderligere, at det danske lovforslag på væsentlige punkter adskiller sig fra de hollandske regler, som har været omtalt. Efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, har EF-Kommissionen vedrørende de hollandske regler gjort gældende, at den hollandske ordning måtte anses for at være ulovlig statsstøtte. Det kan der ikke siges at være tale om i det danske tilfælde. Det danske forslag går som bekendt blot ud på, at den merafgift, som skulle betales for katalysatorer, fjernes. Der ligger hverken tekniske handelshindringer eller ulovlig statsstøtte heri, og forslaget er derfor ikke i strid med EF-retten.

Glistrup (FP):

Realiteten i diskussionen er jo, at bilfabrikanterne i Europa ønsker én norm og ét tempo, og bilfabrikanterne i USA ønsker en anden norm og et andet tempo, og skatteministerens forslag og den sag, som Holland er sagsøgt for ved EF-Domstolen, har det fællestræk, at man vil bruge lovgivningen i et EF-land til at begunstige USA-synspunktet, til trods for at det i november 1988 viste sig at være i uhjælpeligt og kvalificeret mindretal i EF-Rådet.

Ministeren siger så, at regeringen tænkte på det, før den fremsatte lovforslaget. Uden at væ-